

Anasta Kef

Αδυνατώντας να παρακολουθήσω τα εκλογικά αποτελέσματα την Κυριακή, μιλούσα συχνά πυκνά όλη τη μέρα με μια φίλη που είχε οριστεί γραμματέας σε εκλογικό κέντρο του Κερατσινίου. Η μέρα κυλούσε σχεδόν ευχάριστα, σχολιάζοντας τα εκλογικά -και όχι μόνο- «ήθη» των κερατσινιωτών εκλογέων και των υποψηφίων τους, τη χαμηλή προσέλευση (περί το 10%) νέων (μεταξύ 18-35) στην κάλπη, τη γλοιωδέστατη συμπεριφορά της εκλογικής αντιπροσώπου της Ελληνική Αυγής, την εντονότερη ίσως πρόσδεσης των δημοτών με τους τοπικούς τους πάτρωνες (σε μια περίοδο που οι προσδοκίες για ρουσφέτι από το βουλευτή έχουν μειωθεί), γεγονός που γινόταν σαφές από το ζήλο των εκλογικών αντιπροσώπων των δημοτικών συνδυασμών. Κάποια στιγμή μάλιστα, συγκινημένη μου είπε, πως μόλις έμαθε ότι ήταν στο σχολείο που φοιτούσε ο Φύσσας. Αμέσως ανακαλέσαμε τις εικόνες των γιαγιάδων που μας άνοιγαν τις καγκελόπορτες των φτωχικών αυλών τους, μετά τα δακρυγόνα της μεγάλης αντιφασιστικής πορείας για τη δολοφονία του Παύλου και δεν είπαμε άλλα...

Το κλίμα στις μεταξύ μας συνομιλίες άλλαξε άρδην όταν γύρω στις 9.30 η φίλη τηλεφώνησε έντρομη: η Ελληνική Αυγή είχε πάρει 47 ψήφους στο εκλογικό της τμήμα, ήταν 3ο κόμμα με μικρή διαφορά από το πρώτο ψηφοδέλτιο της Δούρου (55 ψήφοι) και του Σγουρού (52 ψήφοι). Η εικόνα που είχε από τα διπλανά εκλογικά τμήματα ήταν πάνω κάτω η ίδια... Την επόμενη ημέρα τα αποτελέσματα επιβεβαίωναν ένα εφιαλτικό σενάριο: η ναζιστική συμμορία της Χρυσής Αυγής, που καταμετρούσε στο ενεργητικό της δεκάδες δολοφονικές επιθέσεις, φόνους, σωρεία παράνομων πράξεων, ενώ η πλειοψηφία της κοινοβουλευτική της ομάδας βρίσκονταν στη φυλακή, απέσπασε 8% στις περιφερειακές εκλογές, εξέλεξε περιφερειακούς συμβούλους σε 12 από τις 13 περιφέρειες, «χτύπησε» δύο από τα μεγαλύτερα ποσοστά της σε περιφέρεια Αττικής και Δήμο Αθήνας (σ.σ. Αξίζει να σημειωθεί ότι σε αυτές τις περιοχές και ο ΣΥΡΙΖΑ έπιασε τα δύο από τα καλύτερα ποσοστά του και πάει στον δεύτερο γύρο. Άραγε το διττό αυτό αποτέλεσμα προδιαγράφει μια πιο έντονη πόλωση στο εκλογικό πληθυσμό της πρωτεύουσας;).

Είναι λοιπόν εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες αυτής της χώρας ναζί; Οπλίζουν συνειδητά τα χέρια των δολοφόνων για να συνεχίσουν το εγκληματικό τους έργο εναντίον μεταναστών, αριστερών, εργαζομένων, ομοφυλοφίλων, αναπήρων, εναντίον οποιουδήποτε -εν τέλει- ελεύθερου ανθρώπου; Τα σύννεφα πυκνώνουν

ακόμη περισσότερο αν στραφείς στη μικροκλίμακα, στις γειτονιές του αδικοχαμένου Φύσσα, που δυστυχώς συνεχίζουν να εκτρέφουν Ρουπακιάδες: Το 10,53% των εκλογέων του 3ου δημοτικού διαμερίσματος του Κερατσινίου επιβράβευσε τη στυγνή δολοφονία του 34χρονου αντιφασίστα μουσικού, και μάλιστα κατά τραγική ειρωνεία μέσα στο σχολείο-εκλογικό κέντρο που είχε φοιτήσει ο ίδιος. Μάλιστα στο τέταρτο διαμέρισμα τα ποσοστά της Ελληνικής Αυγής εκτινάχθηκαν στο 15,41%. Και να σκεφτεί κανείς ότι σε αυτή τη γειτονιά ο Φύσσας δεν ήταν το μελό κατασκευασμένο τηλεοπτικό είδωλο που του έχτισε ο Θοδωράκης, αλλά ο Παύλος, ο συμμαθητής του γιού μου, ο φίλος του χιπ-χοπα ξαδερφού μου, ο γιός της κυρά Μαρίας, ο πιτσιρικάς που ψώνιζε από το ψιλικατζίδικο μου...

Ζοφερή είναι η εικόνα και από τις άλλες γειτονιές της β' Πειραιά, στην οποία οι θαυμαστές του Χίτλερ κατορθώνουν να φτάσουν στο 11%. Στα άλλοτε κάστρα της Αριστεράς, στις γειτονιές της προσφυγιάς, της εργατιάς, της φτώχειας, η Χρυσή Αυγή φαίνεται να συγκροτεί ένα συμπαγές εκλογικό ρεύμα, που δεν κλονίζεται από τις μυριάδες αποκαλύψεις των δολοφονικών πράξεων της. Στη Νίκαια σε διάφορα εκλογικά κέντρα έπιασαν το 11%, ενώ σε ένα εκλογικό τμήμα κατέγραψαν 17,7%. Ακόμη πιο αυξημένα ήταν τα ποσοστά των ναζί στη Σαλαμίνα με αρκετά εκλογικά τμήματα να της δίνουν πάνω από 15% και σε ένα από αυτά να αποσπά 26,26%.

Ιδιαίτερη μνεία χρειάζεται για το Πέραμα, μια πόλη που στενάζει από την ανεργία τα τελευταία χρόνια, λόγω της παντελούς απουσίας εργασιών στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος, όπου απασχολούταν το συντριπτικό τμήμα του ανδρικού οικονομικά ενεργού πληθυσμού της πόλης. Σε αυτή ακριβώς τη γειτονιά οι φασίστες έχουν στήσει το άβατο τους, τον... Αγ(ρ)ιο Παντελεήμονα του Πειραιά. Ακόμα και ο τυχαίος επισκέπτης της πόλης δεν χρειάζεται πολύ χρόνο για να καταλάβει, οι τοίχοι βοούν: «λευτεριά στους εθνικιστές αγωνιστές», «Αθάνatoi», «Σκατά στην Κανέλλη», «Χρυσή Αυγή», «Σκατά στην Αριστερά» πλάι σε τεράστια γκράφιτι του... Θρύλου. Είναι η γειτονιά που το ιατρείο των Γιατρών του Κόσμου γίνεται στόχος συχνών ρατσιστικών επιθέσεων, που οι συνδικαλιστές του ΚΚΕ δέχτηκαν

δολοφονική επίθεση από τα τάγματα εφόδου της ΧΑ, μια εβδομάδα πριν τη δολοφονία του Φύσσα. Είναι η γειτονιά που οι πορείες Χρυσανιτών με βήμα και συνθήματα για «αίμα και τιμή...» επαναλαμβάνονται κάθε εβδομάδα στις λαϊκές αγορές, αποσπώντας πολλές φορές τα εύσημα από τους παριστάμενους` η γειτονιά που παραχωρήθηκε στην Ελληνική Αυγή το δημαρχείο για να πραγματοποιήσει μια σημαντική αριθμητικά προεκλογική συγκέντρωση και στη συνέχεια πορεία στους δρόμους της πόλης` η γειτονιά που η αντιφασιστική πορεία μετά τη δολοφονία του Φύσσα συγκέντρωσε λιγότερο από 300 άτομα, οι περισσότεροι από άλλες περιοχές, αντιμετωπίζοντας την καχυποψία, το φόβο και την ανοιχτή εχθρότητα από τους κατοίκους του Περάματος. Εκεί λοιπόν, οι δολοφόνοι της Χρυσής Αυγής χτύπησαν αρκετά 15άρια σε διάφορα εκλογικά τμήματα, ενώ σε άλλα έφτασαν το 19,85% και το 18,36%.

Τι έχει συμβεί λοιπόν σε αυτές τις γειτονιές «που κάθε σπίτι είχε και έναν νεκρό εαμίτη»; Τι έχει συμβεί σε μια σειρά από συνοικίες με φτωχά και λαϊκά στρώματα (Κολωνός, Ακαδημία Πλάτωνος, Βοτανικός, Σεπόλια μέχρι Πατήσια, Άγιος Παντελεήμονας) που έδωσαν τα μεγαλύτερα ποσοστά στην εγκληματική οργάνωση των οπλοφόρων ναζί; Γιατί αυτοί οι ψηφοφόροι -οι περισσότερο πληττόμενοι από τη κρίση- συνεχίζουν να πιστεύουν ότι η Χρυσή Αυγή είναι ηχηρή ψήφος διαμαρτυρίας ενάντια στο «χρεωκοπημένο πολιτικό σύστημα»; Γιατί συνεχίζουν να θεωρούν ότι ψηφίζοντας τους, δίνουν ισχυρό χαστούκι στους «ξεπουλημένους πολιτικούς», αδιαφορώντας (ή και συναινώντας) για τις δολοφονικές πρακτικές τους; (σ.σ. Μη ξεχνάτε ότι εκτός από τη γειτονιά του Φύσσα που επιβράβευσε το Τάγμα Εφόδου του Ρουπακιά το ίδιο φαινόμενο επαναλήφθηκε και στη γειτονιά που δολοφονήθηκε Λουκμάν, τα Πετράλωνα, που έδωσαν στη ΧΑ 16,6%). Οι τεράστιες αντιφασιστικές πορείες στις γειτονιές, μετά τη δολοφονία του Φύσσα, οι δικαστικές διώξεις, οι φυλακίσεις, τα πολυσέλιδα κατηγορητήρια, οι δημοσιογραφικές αποκαλύψεις, δεν ήταν αρκετά για να κάνουν εμφανές το πρόσωπο του κτήνους; Τίποτα δεν άλλαξε;

Κι όμως κάτι άλλαξε με όλα τούτα. Η Χρυσή Αυγή κατόρθωσε να κατεβάσει μόλις 7 δημοτικά ψηφοδέλτια (πέρα από την κεντρική μάχη του Δήμου Αθήνας) - ενδεικτικό της απροθυμίας των δημοτών να βγουν ενεργητικά και φανερά στο πλευρό της. Χαρακτηριστικό είναι ότι παρά το τρανταχτό κάλεσμα από το site

της «Καμία ψήφος χαμένη, όλοι εκλογικοί αντιπρόσωποι» κατόρθωσε να στρατεύσει ελάχιστους, με αποτέλεσμα σε ολόκληρα εκλογικά κέντρα να υπάρχει ένας ή με το ζόρι δύο αντιπρόσωποι της. Αλλά και η προεκλογική της εκστρατεία κάθε άλλο παρά επιτυχημένη μπορεί να χαρακτηριστεί: Μερικές δεκάδες συγκέντρωσε το κόμμα του 8% σε μια σειρά από ανοιχτές προεκλογικές συγκεντρώσεις, σύμφωνα πάντα με τις φωτογραφίες που παρουσιάζονται στο site της (η μόνη μαζική συγκέντρωση ήταν σε ξενοδοχείο στη Θεσσαλονίκη). Ποικίλα ...προβλήματα αντιμετώπισαν και κατά το μοίρασμα του προεκλογικού τους υλικού: σφαλιάρες και κλωτσιές από αντιφασίστες σε Γιάννενα, Άρτα, Μαρούσι, Σκόπελος κλπ, γιούχα και άκυρο από πολίτες σε καφετέριες και μαγαζιά (Μεταξουργείο, Χολαργός) αλλά και μαζική λαϊκή απονομιμοποίηση στις μαχόμενες Σκουριές. Τις περισσότερες φορές οι υποψήφιοι έφυγαν με συνοδεία αστυνομικών.

Η παραπάνω προεκλογική εκστρατεία απηχούσε ένα κλίμα αντίστοιχο με αυτό που διαμορφώθηκε για τη Χρυσή Αυγή μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, την έκρηξη του αντιφασιστικού κινήματος στις γειτονιές, τις δικαστικές διώξεις μελών και στελεχών της: κλείσιμο γραφείων, αδυναμία πραγματοποίησης δράσεων (συσιτίων, συγκεντρώσεων κλπ), οργανωτική αποσάρθρωση, απομάκρυνση των οπαδών αλλά και μελών της ΧΑ από τον οργανωτικό ιστό της, ακόμη και μείωση των ρατσιστικών πογκρόμ. Το αντιφασιστικό κίνημα που ξεδιπλώθηκε μπορεί να μην κατόρθωσε να διαλύσει το αυγό του φιδιού, ωστόσο πέτυχε να κάνει ντροπιαστική την ταυτότητα του Χρυσανγίτη, να ενοχοποιήσει τον ανοιχτό οπαδό της και να του επιβάλει αυτολογοκρισία, έτσι ώστε να μην μπορεί με ευκολία να διαχέει τα κηρύγματα του μίσους, να απομακρύνει το μέλος που δεν ήταν «χωμένο» στην οργάνωση καθώς φοβήθηκε – αγχώθηκε, μιας και η ΧΑ συνδέθηκε στο μυαλό του με σφαίρες, φυλακές κλπ. Επίσης έδωσε άλλον αέρα στο μαχητικό αντιφασισμό και πήρε από τα χέρια των φασιστών την πρωτοβουλία στη μάχη των δρόμων (άραγε θα ήταν εύκολο πριν τη δολοφονία του Φύσσα, οι νέο-ναζί να τρώνε ξύλο στις προεκλογικές τους συγκεντρώσεις;).

Θα μου πεις τι νόημα έχουν όλα αυτά; Η ΧΑ πήρε 8%, πρέπει να αποδεχτούμε ότι ένα σημαντικό τμήμα της ελληνικής κοινωνίας είναι βαθιά φασιστικό, ρατσιστικό, σεξιστικό, μισανθρωπικό. Κι όμως όλα έχουν την αξία τους: Μπορεί οι ματωβαμένες ψήφοι στη Χρυσή Αυγή να παγώνουν ένα εκλογικό ρεύμα υπέρ του ναζιστικού δολοφονικού μορφώματος` μπορεί οι εκατοντάδες χιλιάδες ψηφοφόροι της να αντικρίζουν το κτήνος κατάματα και να το επικροτούν, έστω βουβά και χωρίς διθυράμβους` μπορεί πολλοί από αυτούς στις ονειρώξεις τους να φαντασιώνονται ότι ως άλλοι Παναγιώταροι «γαμάνε αλβανικές κωλοτρυπίδες», όλα αυτά μπορεί να συμβαίνουν, αλλά...

Η επιρροή της Χρυσής Αυγής στη γειτονιά δεν είναι η ίδια (της ίδιας ποιότητας) όπως ήταν πριν τον Σεπτέμβριο του 2013. Η ενεργητική στράτευση αλλά και η ανοιχτή συμμετοχή στις τομεακές οργανώσεις, τα τάγματα εφόδου αλλά ακόμα και στις ανοιχτές εκδηλώσεις έχει δεχτεί πλήγμα, δεν είναι εύκολο πλέον να βγαίνεις στη γειτονιά ή το χώρο δουλειάς και να δηλώνεις Χρυσανγίτης, το πείραμα εκφασισμού που οργάνωναν τα «παιδιά με τι σβάστικα στο μπράτσο» στις λαϊκές γειτονιές έχει εν μέρει αναχαιτιστεί. Αυτό που μένει είναι ένας μικρός οργανωτικός πυρήνας, που διατηρεί ξεκάθαρες σχέσεις με τη νύχτα και τα βρώμικα νυχτοκάματα, που συναλλάσσετε με τους εφοπλιστικό κεφάλαιο, που διατηρεί διαύλους επικοινωνίας με τμήματα του πολιτικού προσωπικού, ο οποίος οδηγεί το άδαιο όχημα της Χρυσής Αυγής. Καύσιμα αυτού του οχήματος δεν είναι οπαδοί ή μέλη που κάνουν ανοιχτό αγώνα υπέρ των ναζί, αλλά μουλωχτοί ψηφοφόροι, που δεν ανακοινώνουν την ψήφο τους ούτε καν στις προεκλογικές δημοσκοπήσεις. Μικροαστικά κυρίως στρώματα που γκρινιάζουν διαρκώς για το σάπιο πολιτικό σύστημα, τη διαφθορά, βυθιζόμενα στην αδράνεια τους, που πιστεύουν ακράδαντα πως μας ψεκάζουν. Άνθρωποι του καναπέ, που η αδιαφορία τους, η αποχάνωση και η αλλοτρίωση τους τους υπαγόρευσε ότι η ψήφος στην ΧΑ συνιστά διαμαρτυρία. Δεν είναι ότι δεν τους φοβάμαι όλους αυτούς, αλλά προτιμώ να βρίσκονται κρυμμένοι στα σπίτια τους και να ρίχνουν κάθε τέσσερα χρόνια τη «μαύρη ψήφο» τους, παρά να αλωνίζουν στις γειτονιές με μαχαίρια. Και αυτό δεν ήταν αυτονόητο πριν τον Σεπτέμβριο του 2013. Και αυτό το ξέρουν πολύ πολύ καλά και τα μεγαλο-στελέχη της Χρυσής Αυγής.

Τα αποτελέσματα του α' γύρου κάνουν εμφανές ότι με την Χρυσή Αυγή σε καμιά περίπτωση δεν ξεμπερδέψαμε. Δεν έχουμε όμως πλέον να κάνουμε και με τη Χρυσή Αυγή του 2012-2013. Η αντιφασιστική δράση όλων των μορφών, που ξετυλίχθηκε 8 μήνες τώρα, δεν πήγε χαμένη. Αντίθετα έχει μεγάλη αξία καθώς παθητικοποίησε την υπαρκτή και σημαντική αριθμητικά στήριξη στους ναζί. Τώρα πρέπει να οξυνθεί ακόμη περισσότερο η αντιφασιστική εγρήγορση. Ο μαχητικός αντιφασισμός όλων των εκδοχών είναι πιο αναγκαίος από ποτέ.

Πηγή: toperiodiko.gr